

Dumitru Popescu împotriva României (dec.) – nr. 71525/01
Decizia din 22.09.2005 [Secția a III-a]

Art. 8

Art. 8 § 1

Respectarea vieții private

Interceptarea convorbirilor telefonice de către serviciile speciale: *admisibilă*

Art. 6

Procedură penală

Art. 6 § 1

Proces echitabil

Utilizarea transcrierii interceptărilor telefonice ca mijloc de probă într-un proces penal: *admisibilă*

Suspectat de a fi unul dintre organizatorii mai multor operațiuni de contrabandă cu țigări care s-au desfășurat pe un aeroport militar, reclamantul a fost arestat preventiv. Parchetul l-a trimis în judecată împreună cu alți 18 inculpați în fața Tribunalului Militar București pentru comiterea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat și contrabandă, anexând la rechizitoriul său, ca probă pentru acuzare, lista convorbirilor telefonice dintre inculpați la momentul săvârșirii faptelor ce constituie obiectul cauzei, întocmită de serviciile speciale. În timpul procedurii, a fost prezentată, la cererea avocaților coinculpaților, transcrierea înregistrărilor telefonice efectuate de serviciile speciale. De asemenea, avocatul reclamantului a invocat excepția de neconstituționalitate care reglementează interceptările convorbirilor telefonice și utilizarea acestora ca mijloc de probă în procesul penal, excepție ce a fost respinsă. Cu privire la fond, tribunalul militar l-a condamnat pe reclamant la o pedeapsă de 12 ani de închisoare pentru constituirea de grup infracțional organizat și contrabandă. Instanța și-a întemeiat decizia pe convorbirile telefonice dintre coinculpați și transcrierea celor care fuseseră interceptate de serviciile speciale, apreciind că utilizarea acestor elemente ca mijloace de probă erau conforme cu legea. Parchetul și avocații au sesizat curtea de apel militară, care a respins apelul parchetului, dar l-a admis parțial pe cel al reclamantului, reducând pedeapsa la opt ani. De asemenea, avocatul reclamantului a ridicat din nou aceeași excepție de neconstituționalitate pe care, de această dată, curtea militară de apel a trimis-o spre soluționare Curții Constituționale. Aceasta din urmă a respins excepția, constatând că dispoziția contestată cuprindea suficiente garanții pentru a evita arbitrarul autorităților. Curtea militară de apel a confirmat ulterior hotărârea primei instanțe cu privire la legalitatea interceptărilor telefonice și a utilizării lor ca mijloc de probă. Atât reclamantul cât și parchetul au sesizat Curtea Supremă de Justiție. Printr-o hotărâre definitivă, Curtea Supremă a admis recursul parchetului, l-a respins pe cel al reclamantului și a majorat pedeapsa cu închisoarea aplicată reclamantului la 14 ani închisoare. Aceasta a apreciat că, în speță, contribuția reclamantului la comiterea infracțiunilor de

contrabandă și constituirea de grup infracțional organizat fusese „decisivă” și că vinovăția sa era pe deplin dovedită de convorbirile sale telefonice interceptate de serviciile speciale; s-a concluzionat, de altfel, că procedura în fața instanțelor inferioare nu fusese viciată.

Admisibilă din perspectiva art. 6 § 1 și art. 8 în ceea ce privește capetele de cerere referitoare la interceptarea convorbirilor reclamantului și utilizarea transcrierii acestora ca mijloc de probă în procesul penal.

Inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere: Acuzațiile referitoare la încălcarea principiului legalității armelor și prezumției de nevinovăție, lipsei de independență și de imparțialitate a instanțelor interne, precum și lipsa asistenței unui avocat. Tardivitatea capătului de cerere legat de caracterul militar al instanțelor care au soluționat cauza și l-au condamnat pe reclamant.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.